

نیم‌فصل اول مهم‌تر است یا نیم‌فصل دوم

نگاه
دنیاچیدری

رقابت‌های لیگ همواره دو نیم‌فصل مهم و البته متفاوت را پشت سر می‌گذارد. نیم فصلی که دور رفت رقابت‌ها را شامل می‌شود و فرصتی برای شناخت تیم‌ها از خود و رقیب‌ها تنگاتنگ‌تر است و به همان اندازه نیز کار سخت‌تر اما شاید به همین دلیل هم باشد که دور رفت اهمیت بیشتری پیدا می‌کند. دوری که قدر دانستن امتیازهای آن، می‌تواند تیم‌ها را در دستیابی به هدفی که پیش رو دارند، یاری رساند. می‌خواهد این هدف کسب جام قهرمانی باشد یا سهمیه یا حتی ادامه حیات در سطح اول فوتبال کشور اما تیم‌های حاضر در رقابت‌های لیگ برتر طی ۱۷ دوره این رقابت‌ها، نیم‌فصل‌هایی متفاوت را پشت سر گذاشته‌اند. در واقع نیم‌فصل اول، برای تیم‌های زیادی به معنای شناخت از حریف است و رسیدن به آمادگی و شرایط مناسب، مسئله‌ای که گاه باعث می‌شود تیم‌های نامدار نتوانند خود را به جایگاهی مناسب برسانند و تمام توان خود را بگذارند برای دور برگشتنی که هر بازی آن می‌تواند به معنای آخرین فرصت باشد.البته در این بین هم هستند تیم‌هایی که یک نیم‌فصل خود را به چنان جایگاهی می‌رسانند که خیلی زود لقب شگفتی‌ساز را به خود اختصاص می‌دهند و در دور بعدی اما چنان نفس‌هایشان به شماره می‌افتد که یا در قعر جدول جاجوش می‌کنند یا کوله‌بار سقوط می‌بینند.

اهمیت نیم‌فصل نخست اما شاید زمانی مشخص می‌شود که به رغم آنکه جامی به قهرمان آن تعلق نمی‌گیرد، تیم‌های بسیاری برای رسیدن به صدر جدول و پایان دادن به دیدارهای دور رفت در چنین جایگاهی تلاش می‌کنند. این عنوان می‌تواند انگیزه تیم‌ها را برای ادامه راه افزایش دهد اما از سویی هم آمارها نشان می‌دهد که قهرمانی نیم‌فصل، طی سال‌های اخیر نتوانسته تضمینی برای قهرمانی پایان فصل باشد و جامی به دنبال داشته باشد و بسیاری از قهرمان نیم‌فصل، حسرت تکرار این عنوان در پایان رقابت‌های لیگ بر دلشان مانده شاید چون این عنوان آنها را اشباع کرده یا شاید نشان برای قیاً رو شده و شاید هم در دور برگشت، توان لازم برای پیمودن راه قهرمانی را نداشته‌اند. مسئله‌ای که البته بسیار مشهود است و دلیل واضح آن نیز به نحوه آمادسازی تیم‌ها در تعطیلات نیم‌فصل و حتی قبل از آن و شروع رقابت‌های لیگ برمی‌گردد. نکته مهمی که مانع از آن می‌شود تا تیم‌ها ۹۰ دقیقه برای کسب نتیجه تلاش کنند و این خشکی با گذشت هر هفته از لیگ بیشتر و بیشتر می‌شود و باعث می‌شود تا قبل از آنکه به خط پایان برسند، نفس‌هایشان به شماره بیفتند.

بررسی نیم‌فصل اول لیگ برتر فوتبال در گفت‌وگوی «جوان» با جلال چراغپور

منتظر ارتقای سطح لیگ با این مریبان نباشید

تیم ملی و لیگ برتر تأثیری بر یکدیگر ندارند

گفت‌وگو
شیوا نوروزی

تیم‌ها خودشان را براسای نیم فصل دوم آماده می‌کنند، امیدی به بالا رفتن کیفیت بازی‌ها نیست. لیگ برتر فوتبال ایران به رغم اینکه یکی از پر هزینه ترین لیگ‌ها محسوب می‌شود اما در این سال‌ها نتوانسته رضایت خاطر مردم و کارشناسان را جلب کند. جلال چراغپور فصل‌علل پسرفت فوتبال باشگاهی کشورمان را در گفت‌وگوب «جوان» موردارزیابی قرار داد.

■ ■ ■

سطح فنی نیم فصل اول لیگ هفدهم را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

برای بررسی سطح لیگ باید به چند محور توجه کنیم و به چند سؤالی که مطرح است، پاسخ دهیم. اولین سؤال این است که چرا صدر جدول با همان پنج تیم اول تا این اندازه نوسان داشته‌اند؟ سؤال دوم اینکه چرا با پایان نیم فصل اول تقریباً تیم‌های ته جدولی و کاندیدای سقوط مشخص شده‌اند. از هر کسی پرسید سسه تیم اصلی را که به دسته پایین سقوط می‌کنند، می‌تواند حدس بزند. چرا به این زودی تکلیف سقوط کرده‌ها معلوم شده است؟ یک سؤال دیگر اینکه چرا فاصله پرسپولیس با ته جدول ۲۵ امتیاز است؟ آخرین مسئله نیز نزدیک بودن کیفیت بازی‌ها به یکدیگر است و چرا دیگر

گزارش
سعید احمدیان

خبری از تفاوت سبک، استایل بازی و برند فکر مربی نیست؟ اگر به این سؤال‌ها پاسخ دهیم تیم رخ لیگ برتر را ترسیم کرده‌ایم.

نوسان‌هایی که به آن اشاره کردید چه تأثیر منفی‌ای در لیگ برتر دارد؟

این نوسان به دلیل اتفاقی است که اسمال در لیگ افتاده است. تیم‌هایی که قبلاً رده‌های سوم تا پنجم را در اختیار داشتند در این فصل هر کدام بنا به دلایلی در شرایط خوبی نیستند. در سال‌های گذشته استقلال همیشه تارده دوم و سوم حضور داشت. ذوب آهن حتی در آسیا حضور داشت و رده سوم و چهارم را در اختیار داشت. سپاهان هم تیم اول دیده می‌شد. وقتی چهار تیم به این شکل از چرخه خارج می‌شوند نوبت به تیم‌هایی می‌رسد که وسیع صدرنشینی دارند اما به خاطر نوسانات به جمع تیم‌های بالای جدول اضافه می‌شوند؛

تیم‌های مثل سایپا، پیکان و فولاد، این نوسانات بالای جدول را برخی‌ها مثبت و برخی‌ها منفی تلقی می‌کنند. نوسان زیاد چرخش تیم‌های بالای جدول از جمله اتفاقات جدید بوده است.

چرا چهار تیم‌های سقوط کرده به این زودی مشخص شده است؟

این هم از خواص دو سال گذشته است. علت این است که در بعد از جابه‌جایی مربیان، بازیکنان نیز با مربی به تیم دیگر می‌روند. این یکی پدیده نادر در کل فوتبال دنیاست. اینکه اسکلت و شاکله تیم با رفتن مربی از تیم برود، بسیار عجیب است. از یک طرف تولید لیگ به اندازه کافی نیست و از سوی

دیگر قیمت بازیکنان بسیار بالاست به همین خاطر تیم‌های ته جدولی نمی‌توانند کمبودهایشان را جبران کنندو آسیب می‌بینند. آسیب‌های ناشی از جابه‌جایی مربیان و بازیکنان قابل جبران نیست. **پایین بودن سطح کیفی انتقاد همیشگی کارشناسان و حتی هواداران است. این نقطه ضعف را چگونه می‌توان جبران کرد؟**

کیفیت لیگ ایران یکنواخت و ثابت است. دلیل اصلی این است که ۱۸ مربی سال‌هاست که در تیم‌های مختلف می‌چرخند. در حالی که از نظر دانش، ایده و کلاس کاری هیچ تغییر و تفاوتی با گذشته نداشته‌اندولی در کشورهای صاحب‌نام، حتی زمانی که خودش مربی به خارج صادر می‌کند، برای استفاده از یک ایده و فکر جدید از مربیانی چون گواردیولا و آنچلوتی استفاده می‌کنند. همپونطور در فوتبال دنیا، به این روش تمرین،نگرش بر زمان تمرین و حتی آمادگی جسمانی بازیکنان ایجاد شده‌اما حتی کارشناسان مادر صداسوسیا تلاش می‌کنند فوتبال فوق مدرن دنیا را از طریق گفتمان سنتی بیان کنند! لیگ بازیکن تولید می‌کند اما تولیداتش به درد تیم ملی و پست‌های مدنظر کرش نمی‌خورد.

با این شرایط می‌توان لیگ برتر ایران را با لیگ‌های معتبر جهان مقایسه کرد؟

چطور می‌توان لیگ ایران را که در آسیا در رده هفتم قرار دارد با لیگ‌های فوتبال جهان مقایسه کرد؟! این اصلاً خوب نیست برای کشوری که همه به فوتبال علاقه داریم و تیم ملی مان به جام جهانی صعود کرده است. در حالی که لیگ امارات در رده اول است. بدون تعصب باید بگویم که فوتبال ایران فراتر از سنٹی است. دلایل این افت واضح است. عناصر تشکیل دهنده همه‌لیگ‌ها بازیکنان هستند. وقتی یک بازیکن یا به هم گذاشته یا بازیکنی که در رده نوجوانان یک بازی ملی داشته را دلال‌ها به ایران می‌آورند، نتیجه‌اش بهتر از این نمی‌شود. فیدایی از آن تیم مدعی لیگ کدام از بازیکن خارجی کارنامه و افتخارات سپاهان چند سالی است که دیگر نشانی از آن تیم مدعی ندارد. آنها در لیگ هفدهم هم همان روند نزولی فصل گذشته‌شان را ادامه می‌دهند، طوری که در پایان نیم فصل اول به جای اینکه در جمع تیم‌های بالای جدول باشند، در بین تیم‌های قعرنشین قرار دارند و در صورت ادامه این روند باید برای سقوط نکردن بجنگند. سپاهان با ۱۵ امتیاز در ۱۶ امتیازی با صدر جدول، کار آبی‌ها را برای رسیدن به جمع مدعیان قهرمانی سخت‌تر کرده است.

شگفتنی‌سازی از بوشهر

شاگردان مهدی تار تار شگفتی‌ساز لیگ هفدهم هستند. پارس جنوبی، تیمی از شهر کوچک استان بوشهر است که در اولین حضورش در لیگ برتر توانسته خود را در حد یک مدعی نشان دهد و همه نگاه‌ها را مانند پرسپولیس رو به یک مربی خارجی بیاورند. با

نشستن شفر آلمانی روی نیمکت استقلال، هر چند در هفته‌های اول خبری از تغییر روند تیم نبود، با این حال ادامه سرمربی آلمانی توانست تیم را از بحرانی که با منصوریان داشت، جدا کند و در جدول لیگ بالا بکشد، طوری که آبی‌پوشان در پنج هفته پایانی نیم فصل اول سه برد و دو مساوی داشته‌اند و در پایان

می‌توانستند شگفتی‌شان را با قهرمانی تیم فصل

تکمیل کنند. با این حال کمتر کسی است که پارس جنوبی را تحسین نکند، تیمی که برخی نتایج‌شان را در هفته‌های اول یک جرقه می‌دانستند اما در ادامه این روند تا پایان لیگ سبب شده تا همه به تار تار و شاگردانش به چشم یک مدعی نگاه کنند، تیمی که شگفتی‌ساز لیگ هفدهم است و هواداران این تیم امیدوارند با ادامه این روند در نیم فصل دوم بتوانند به حرکت فوق‌العاده‌شان ادامه دهند.

سپاهان همچنان روی نواز تاکامی تا چند سال پیش هر وقت نام چند مدعی لیگ کنار می‌رفت، سپاهانی‌ها هم بدون شک یکی از تیم‌هایی بودند که در این جمع قرار می‌گرفتند، تیمی که روزگار بهترین قهرمانی در لیگ برتر است. با این کارنامه و افتخارات سپاهان چند سالی است که دیگر نشانی از آن تیم مدعی ندارد. آنها در لیگ هفدهم هم همان روند نزولی فصل گذشته‌شان را ادامه می‌دهند، طوری که در پایان نیم فصل اول به جای اینکه در جمع تیم‌های بالای جدول باشند، در بین تیم‌های قعرنشین قرار دارند و در صورت ادامه این روند باید برای سقوط نکردن بجنگند. سپاهان با ۱۵ امتیاز در ۱۶ امتیازی با صدر جدول، کار آبی‌ها را برای رسیدن به جمع مدعیان قهرمانی سخت‌تر کرده است.

خطر سقوط نزدیک است در پایان نیم فصل اول چهره تیم‌های کاندیدای سقوط هم تا حدودی مشخص شده و به نظر می‌رسد اگر این تیم‌ها بخواهند در نیم فصل دوم هم این روند را ادامه دهند، باید فصل بعد برای حضور در دسته اول برنامه‌ریزی کنند. مشکلی پوشان با ۸ امتیاز از ۱۵ بازی در قعر جدول است، در کنار سپیدرود رشت که اولین حضورش در لیگ را تجربه می‌کند اما با ۱۲ امتیاز تیم یکی مانده به آخر جدول است. این جمله تیم‌هایی هستند که برای سقوط نکردن در نیم فصل دوم خواهند جنگید. هر چند شرایط نفت تهران و استقلال خوزستان هم دست کمی از سپیدرود و مشکلی پوشان ندارد.

بررسی فراز و فرودهای نیم فصل اول هفدهمین دوره لیگ برتر

قرمز پررنگ، آبی کمرنگ

گلزنان قرار دارد، سبب شده تا هواداران پرسپولیس جای خالی این بازیکن را احساس نکنند. **سراب آبی‌ها** برخلاف پرسپولیس، رقیب سنتی این تیم در لیگ هفدهم مانند فصل‌های اخیر چهره یک مدعی را نداشته است، این در حالی است که آبی‌ها پیش از شروع فصل با جذب بازیکنان گران قیمت و هزینه‌های چند ده میلیاردری در فصل نقل و انتقالات به دنبال پایان دادن تاکامی‌شان در فصل جاری بودند. حال با این استقلال در حالی لیگ را با منصوریان آغاز کرد که در ۱۰ هفته اول با منصوریان پنج باخت، تنها دو پیروزی و سه مساوی به دست آورده نتایجی که سبب شد آبی‌پوشان که رویای قهرمانی داشتند، یکی از تیم‌های قعر جدولی لقب بگیرند. این نتایج خود را در حد یک مدعی نشان دهد و همه نگاه‌ها را مانند پرسپولیس رو به یک مربی خارجی بیاورند. با

نشستن شفر آلمانی روی نیمکت استقلال، هر چند در هفته‌های اول خبری از تغییر روند تیم نبود، با این حال ادامه سرمربی آلمانی توانست تیم را از بحرانی که با منصوریان داشت، جدا کند و در جدول لیگ بالا بکشد، طوری که آبی‌پوشان در پنج هفته پایانی نیم فصل اول سه برد و دو مساوی داشته‌اند و در پایان

د

کیفیت لیگ ایران یکنواخت و ثابت است. دلیل اصلی اش این است که ۱۸ مربی سال‌هاست در تیم‌های مختلف می‌چرخند. در حالی که از نظر دانش، ایده و کلاس کاری هیچ تغییر و تفاوتی با گذشته نداشته‌اند ولی در کشورهای صاحب‌نام، برای استفاده از یک ایده از مربیانی چون گواردیولا و آنچلوتی استفاده می‌کنند

و تفاوت شده است. نکته دیگر اینکه گام‌های مهمی را برای موفقیت تیمش برداشته، از نوسانات زیاد تیم جلوگیری کرده، بازیکنان جدید زیادی به تیمش نیاورد و یک معماری دقیق در پرسپولیس به کار برده است.

تیم ملی فوتبال چه نقشی در لیگ هفدهم داشته است؟

خوشبختانه یا متأسفانه تیم ملی هیچ نقشی ندارد و لیگ برتر هم نقش بسیار کم‌رنگی در تیم ملی دارد. تفکر کرش با تفکر داخل لیگ متفاوت است و نوع فوتبالی که در تیم ملی بازی می‌شود نیز با فوتبال باشگاهی مافرق دارد. سرمربی تیم ملی مهره‌های اصلی‌اش را از خارج از ایران انتخاب می‌کند و بازیکنان شاغل در لیگ‌های خارجی را ترجیح می‌دهد چرا که این بازیکنان با ایده‌های جدید بازی می‌کنند و در لیگ ما ایده‌های ما هم سنتی است و هم کهنه حتی کمیته آموزش فدراسیون نیز همچنان بر آموزش‌های سنتی تأکید دارد. با اینکه در دنیا تحول عظیمی در آموزش، محتوا، روش تمرین،نگرش بر زمان تمرین و حتی آمادگی جسمانی بازیکنان ایجاد شده‌اما حتی کارشناسان مادر صداسوسیا تلاش می‌کنند فوتبال فوق مدرن دنیا را از طریق گفتمان سنتی بیان کنند! لیگ بازیکن تولید می‌کند اما تولیداتش به درد تیم ملی و پست‌های مدنظر کرش نمی‌خورد.

با این شرایط می‌توان لیگ برتر ایران را با لیگ‌های معتبر جهان مقایسه کرد؟

چطور می‌توان لیگ ایران را که در آسیا در رده هفتم قرار دارد با لیگ‌های فوتبال جهان مقایسه کرد؟! این اصلاً خوب نیست برای کشوری که همه به فوتبال علاقه داریم و تیم ملی مان به جام جهانی صعود کرده است. در حالی که لیگ امارات در رده اول است. بدون تعصب باید بگویم که فوتبال ایران فراتر از سنٹی است. دلایل این افت واضح است. عناصر تشکیل دهنده همه‌لیگ‌ها بازیکنان هستند. وقتی یک بازیکن یا به هم گذاشته یا بازیکنی که در رده نوجوانان یک بازی ملی داشته را دلال‌ها به ایران می‌آورند، نتیجه‌اش بهتر از این نمی‌شود. فیدایی از آن تیم مدعی لیگ کدام از بازیکن خارجی کارنامه و افتخارات سپاهان چند سالی است که دیگر نشانی از آن تیم مدعی ندارد. آنها در لیگ هفدهم هم همان روند نزولی فصل گذشته‌شان را ادامه می‌دهند، طوری که در پایان نیم فصل اول به جای اینکه در جمع تیم‌های بالای جدول باشند، در بین تیم‌های قعرنشین قرار دارند و در صورت ادامه این روند باید برای سقوط نکردن بجنگند. سپاهان با ۱۵ امتیاز در ۱۶ امتیازی با صدر جدول، کار آبی‌ها را برای رسیدن به جمع مدعیان قهرمانی سخت‌تر کرده است.

شگفتنی‌سازی از بوشهر

شاگردان مهدی تار تار شگفتی‌ساز لیگ هفدهم هستند. پارس جنوبی، تیمی از شهر کوچک استان بوشهر است که در اولین حضورش در لیگ برتر توانسته خود را در حد یک مدعی نشان دهد و همه نگاه‌ها را مانند پرسپولیس رو به یک مربی خارجی بیاورند. با

نشستن شفر آلمانی روی نیمکت استقلال، هر چند در هفته‌های اول خبری از تغییر روند تیم نبود، با این حال ادامه سرمربی آلمانی توانست تیم را از بحرانی که با منصوریان داشت، جدا کند و در جدول لیگ بالا بکشد، طوری که آبی‌پوشان در پنج هفته پایانی نیم فصل اول سه برد و دو مساوی داشته‌اند و در پایان

می‌توانستند شگفتی‌شان را با قهرمانی تیم فصل

تکمیل کنند. با این حال کمتر کسی است که پارس جنوبی را تحسین نکند، تیمی که برخی نتایج‌شان را در هفته‌های اول یک جرقه می‌دانستند اما در ادامه این روند تا پایان لیگ سبب شده تا همه به تار تار و شاگردانش به چشم یک مدعی نگاه کنند، تیمی که شگفتی‌ساز لیگ هفدهم است و هواداران این تیم امیدوارند با ادامه این روند در نیم فصل دوم بتوانند به حرکت فوق‌العاده‌شان ادامه دهند.

سپاهان همچنان روی نواز تاکامی تا چند سال پیش هر وقت نام چند مدعی لیگ کنار می‌رفت، سپاهانی‌ها هم بدون شک یکی از تیم‌هایی بودند که در این جمع قرار می‌گرفتند، تیمی که روزگار بهترین قهرمانی در لیگ برتر است. با این کارنامه و افتخارات سپاهان چند سالی است که دیگر نشانی از آن تیم مدعی ندارد. آنها در لیگ هفدهم هم همان روند نزولی فصل گذشته‌شان را ادامه می‌دهند، طوری که در پایان نیم فصل اول به جای اینکه در جمع تیم‌های بالای جدول باشند، در بین تیم‌های قعرنشین قرار دارند و در صورت ادامه این روند باید برای سقوط نکردن بجنگند. سپاهان با ۱۵ امتیاز در ۱۶ امتیازی با صدر جدول، کار آبی‌ها را برای رسیدن به جمع مدعیان قهرمانی سخت‌تر کرده است.

خطر سقوط نزدیک است در پایان نیم فصل اول چهره تیم‌های کاندیدای سقوط هم تا حدودی مشخص شده و به نظر می‌رسد اگر این تیم‌ها بخواهند در نیم فصل دوم هم این روند را ادامه دهند، باید فصل بعد برای حضور در دسته اول برنامه‌ریزی کنند. مشکلی پوشان با ۸ امتیاز از ۱۵ بازی در قعر جدول است، در کنار سپیدرود رشت که اولین حضورش در لیگ را تجربه می‌کند اما با ۱۲ امتیاز تیم یکی مانده به آخر جدول است. این جمله تیم‌هایی هستند که برای سقوط نکردن در نیم فصل دوم خواهند جنگید. هر چند شرایط نفت تهران و استقلال خوزستان هم دست کمی از سپیدرود و مشکلی پوشان ندارد.